

контролировать ситуацию, которая привела к тому, что страны теряют свой имидж «толерантности и многокультурности» на международной арене. Если общество не поддерживает подобные настроения, напрашивается вопрос, чем же вызваны подобные заявления политиков? И отсюда следующий вывод -многие СМИ говорят о том, что заявления мировых лидеров о «крахе мультикультурализма» всего лишь политический пиар, стремление сыграть на «болезненной» для европейцев проблеме миграции и просто отвлечь внимание от других более важных проблем, как то политический и финансовый кризис в ЕС. К подобному приему часто прибегают и украинские политики, спекулируя на языковой проблеме, чтобы отвлечь общество от важных проблем экономического характера.

ЛИТЕРАТУРА

1. Меркель заявила о провале мультикультурализма [Электронный ресурс]. — Режим доступа : http://www.bbc.co.uk/russian/international/2010/10/101016_merkel_multiculturalism_failed.shtml. — Название с экрана.
2. Кэмерон призывает забыть о политике мультикультурности [Электронный ресурс]. — Режим доступа : http://www.bbc.co.uk/russian/uk/2011/02/110205_cameron_multiculturalism_failed.shtml — Название с экрана.
3. Multiculturalisme : Sarkozy tranche [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.lefigaro.fr/mon-figaro/2011/02/11/10001-20110211ARTFIG00726-multiculturalismesarkozy-tranche.php> — Title from the screen.
4. Дело Брейвика [Электронный ресурс]. — Режим доступа : <http://forumn.kiev.ua/2011-110-07-08/110-01.html> — Название с экрана.
5. Britain's strength lies in diversity' [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.guardian.co.uk/uk/2005/aug/05/britishidentity.july7?INTCMP=SRCH> — Title from the screen.
6. In defence of multiculturalism [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.guardian.co.uk/commentisfree/2010/mar/22/multiculturalism-blame-culture-segregation?INTCMP=SRCH> — Title from the screen.
7. Multiculturalism — the great divide [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.guardian.co.uk/commentisfree/2011/jun/17/multiculturalism-david-cameron-segregation?INTCMP=SRCH> — Title from the screen.
8. Multiculturalism: not a minority problem [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.guardian.co.uk/commentisfree/2011/feb/07/multiculturalism-not-minority-problem?INTCMP=SRCH> — Title from the screen.
9. Cameron 'livid' after multiculturalism speech comes under fire [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/cameron-livid-after-multiculturalism-speech-comes-under-fire-2206343.html> — Title from the screen.
10. Zero tolerance for Muslim extremists [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.thesun.co.uk/sol/homepage/news/3392820/Zero-tolerance-for-Muslim-extremists.html> — Title from the screen.
11. Норвежский террорист: В.Путин заслуживает уважения [Электронный ресурс]. — Режим доступа : <http://top.rbc.ru/society/24/07/2011/607078.shtml> — Название с экрана.
12. Norway massacre: the real Anders Behring Breivik [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/norway/8672801/Norway-massacre-the-real-Anders-Behring-Breivik.html> — Title from the screen.
13. Anders Behring Breivik's Comments About Islam and Multiculturalism [Electronic resource]. — Mode of access : <http://islamversuseurope.blogspot.com/2011/07/anders-behring-breiviks-comments-about.html> — Title from the screen.
14. Isolation continues for 'tortured' Norway killer [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.euronews.net/2011/08/19/isolation-continues-for-tortured-norway-killer/> — Title from the screen.

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКІ ЦЕНТРИ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПОЛІТИКИ ГРЕЦІЇ

Булик М. В.

Дослідження питань політичного та соціально-економічного розвитку Греції на сучасному етапі, її зовнішньої політики, участі в Європейському Союзі на сьогодні, в основному, зосередилося в рамках науково-дослідних центрів, що, в переважній більшості є також своєрідними “мозковими центрами” національного уряду, окремих політичних партій, великих компаній. Водночас вони тісно співпрацюють з міжнародними громадськими та науковими організаціями в питаннях формування та реалізації європейської політики.

Серед таких закладів слід виокремити, насамперед, Грецький фонд європейської та закордонної політики (Ελληνικό Ίδρυμα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ), Hellenic Foundation for European and Foreign Policy (ELIAMEP), ΕΛΙΑΜΕΠ, ГФЄЗП), який був створений в 1988 р. про есором Таносом Веремісом з метою дослідження питань зовнішньої політики Греції та регіональної безпеки в регіоні східного Середземномор'я. На сучасному етапі ΕΛΙΑΜΕΠ зосередився на питаннях, пов'язаних з майбутнім об'єднаної Європи; зовнішньої політики Греції, в особливості її трансатлантичних відносин; безпеки, міграції та її наслідків для європейського суспільства, регіональної безпеки, включивши до сфери своїх досліджень окрім Середземномор'я Східну Європу, регіон Чорного моря та Близький Схід. Таким чином, серед програмних установок ΕΛΙΑΜΕΠ слід виокремити відмову від розгляду європейської політики Греції як виключно аспекту міжнародних відносин країни та фактичне об'єднання в єдине ціле територій, що з півночі, сходу та півдня її оточує з умовною назвою Чорноморсько-Середземноморський регіон. Суттєвою рисою діяльності фонду є відмова від фінансування з боку держави, установ ЄС, політичних партій чи приватних компаній на користь грантів від незацікавлених осіб та структур. Це дозволяє ΕΛΙΑΜΕΠ претендувати на об'єктивність в своїх оцінках та прогнозах, водночас, в самій Греції фонд не асоціюють з якоюсь певною політичною силою. Серед співробітників фонду найбільш знаними окрім Т. Вереміса є сьогоднішній президент ΕΛΙΑΜΕΠ Лукас Цукаліс, професор з питань європейських організацій Афіського університету та Коледжу Європи в Брюгге, Теодорос Кулумніс, професор міжнародних відносин Афіського університету, Анна Тріандафилліду, старший науковий співробітник фонду, професор Коледжу Європи та запрошений експерт Європейської комісії, Рубі Гропас, професор історичного факультету Кембриджського університету, Панос Казакос, професор Афіського університету, фахівець з європеїзації системи управління Греції, Діа Анагносту, професор Департаменту Балкан, славистичних та східних досліджень Македонського університету в Салоніках. ΕΛΙΑΜΕΠ активно представлений у науковому середовищі Греції, центр видає серію наукових записок та тез: "ELIAMEP Thesis", вісник "Journal of SEE and Black Sea Studies" [1].

Грецький центр європейських досліджень (Ελληνικό Κέντρο Ευρωπαϊκών Μελετών (ЕКЕМ), Hellenic Centre for European Studies (ЕКЕМ), ГЦЄД) був створений в 1988 р. як структурний підрозділ Міністерства закордонних справ Греції. Головним завданням ЕКЕМ є виробка інноваційних рішень та пропозицій з питань реалізації європейської політики Греції для МЗС країни, інформування громадян про питання функціонування ЄС на сучасному етапі. Керує справами ЕКЕМ Іоанніс Кофінас, колишній директор Політичного бюро міністра закордонних справ Греції І. Валинакіса і спеціаліст з зовнішньої політики США. Водночас до Вченої ради ЕКЕМ входять Константінос Арванітопулос, професор з міжнародних відносин афіського університету; Панайотіс Каннелопулос, професор з права Європейського Союзу Пірейського університету; Константінос Лавдас, професор політичних наук університету острова Крит та інші. В останні роки, у відповідності до політичного забарвлення грецького уряду в ЕКЕМ посилюлися позиції прибічників партії "Нова Демократія", однак це стосується лише менеджерсько-управлінського блоку центру. Дана тенденція пояснюється державним статусом ЕКЕМ та тими завданнями, що стоять перед ним з питань забезпечення експертної та прогностичної оцінки зовнішньополітичних кроків Греції на сучасному етапі [2].

Інститут міжнародних відносин при Афіському університеті політичних та соціальних наук "Пантеон" (Ινστιτούτο Διεθνών Σχέσεων (Ι.ΔΙ.Σ.), Institute of International Relations (IIR), ΙΜΒ) був застнований у 1989 р. професором Дімітрісом Констанасом. Офіційна мета ΙΜΒ поглиблення розуміння проблем міжнародної політики, безпеки та економіки, зокрема, в Балканському регіоні та Південно-Східній Європі. Водночас інститут бере на себе завдання сприяти науковим дослідженням, пов'язаним, насамперед, з діяльністю Європейського Союзу, Середземноморського регіону, Близького Сходу. Президентом ΙΜΒ є Панагіотіс Румеліотіс, професор міжнародної та європейської економіки Департаменту міжнародних та європейських досліджень університету "Пантіон". Серед співробітників інституту найбільш знаними є професор з міжнародного права Євангелос Рафтопулос; Харалампос Папасотіріу, професор з стратегічних досліджень; Дімітріс Керідіс, професор з міжнародних відносин; Сотіріс Руссос, запрошений професор з міжнародних відносин у Євразії Пелопоннеського університету; Мартін Болдвін-Едвардс, фахівець з міграційних процесів у Середземноморському регіоні тощо. В рамках ΙΜΒ діють: Центр євроатлантичних досліджень, Обсерваторія з дослідження міграційних процесів у Середземномор'ї [3].

Інститут міжнародних економічних відносин (Ινστιτούτο Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων (Ι.Δ.Ο.Σ.), Institute of International Economic Relations (IIEE), ΙΜΕΒ) був заснований у 1993 р. До основних завдань інституту відноситься аналіз сучасного розвитку міжнародної економіки, надання відповідної консультативної допомоги державним установам та приватним компаніям. Сфера наукових інтересів співробітників інституту включає до себе дослідженням взаємозв'язку глобальних та регіональних процесів, аналіз грецької економічної дипломатії, пошук перспективних ринків збуту для підприємств національної економіки, зокрема, перспективи співпраці з країнами Південно-Східної Європи та Центральної Європи, Середземноморського регіону. Організація є цілком приватною, а тому фінансується за рахунок грантів та меценатської допомоги. З 1993 р. директором Інституту міжнародних економічних відносин є Харалампос Царданідіс, фахівець з зовнішньої політики ЄС, його економічної дипломатії. Також в інституті співпрацюють Астеріс Хуліарес, науковим інтересом якого є відносини в рамках проблеми Північ – Південь; Стеліос Ставрідіс, спеціаліст з європейської інтеграції Греції, Іонна Анастосопулу, яка займаються проблемами міжнародного комерційного права. В рамках Інституту міжнародних економічних відносин проблемами європейської інтеграції Греції займаються також Кіріакос Кувеліотіс, Дімітріс Кіукіас, Джон Номікос тощо. ΙΜΕΒ видає науковий журнал з міжнародної економіки та політики "Простір без кордонів" [4].

Міжнародним центром з вивчення сучасної Греції є Елліністична обсерваторія Лондонської школи економіки та політичних наук (Hellenic Observatory of London School of Economics and Political Science, ΗΟ, ΕΟ), яка діє спільно з

кафедрою порівняльних досліджень Греції імені Елефтеріоса Венізелоса. Вона була заснована в 1996 р. на гранті грецьких фінансових установ задля здійснення міждисциплінарних досліджень. З 1998 до 2001 рр. обсерваторія очолювалася професором Л. Цукалісом, а з 2002 р. — професор Кевін Фізерстоун, сферою наукових інтересів якого є проблеми європеїзації як феномена та євроінтеграції Греції як явища. Серед штатних співробітників обсерваторії особливе місце належить також докторам Спіросу Економідесу та Вассілісу Монастіріотісу. Водночас з Елліністичною обсерваторією в науковому плані активно співробітничать так грецькі дослідники, політики, банкіри, як: Т. Вереміс, Т. Пелагідіс, Д. Пападімітріу, К. Лавдас, Г. Превелакіс, К. Іфантіс, С. Ставрідіс та інші [5].

Розглянувши ступінь науково-організаційного забезпечення розроблення проблеми соціально-політичного розвитку Греції в умовах європейської інтеграції, автор звернув увагу на той факт, що основна частина досліджень з даного питання зосереджена в рамках спеціалізованих “мозкових центрів”, які тісно співробітничать з органами державної влади та місцевого самоврядування, загальноєвропейськими інституціями, політичними партіями та бізнес-структурами країни. Такими чином, досліджувані проблеми розглядаються одночасно на рівні концептуально-теоретичного осмислення, і на рівні практичного застосування отриманих результатів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Hellenic Foundation for European and Foreign Policy [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.eliamep.gr/en>.
2. Hellenic Centre for European Studies [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ekem.gr>.
3. Ινστιτούτο Διεθνών Σχέσεων [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.idis.gr>.
4. Ινστιτούτο Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.idec.gr/iier/new/index1.htm>.
5. Hellenic Observatory of London School of Economics and Political Science [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www2.lse.ac.uk/europeanInstitute/research/hellenicObservatory/home.aspx>.

ПРОГОЛОШЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ КУРСУ СЛОВЕНІЇ НА ЧЛЕНСТВО В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

Василько Є. О.

Одержання статусу повноправного члена Євросоюзу дало Словенії не тільки безсумнівні вигоди. Адже членство в ЄС, крім того, що несе в собі незаперечні переваги зв'язані з приєднанням до європейської економічної інфраструктури, одночасно й накладає на «Євроновачків» непрості зобов'язання щодо реструктуризації національних економік і усунення диспропорцій у розвитку, адаптації законодавства, необхідності погоджувати експортно-імпорту політику і знаходити засоби на внески в загальноєвропейську скарбницю. При цьому «країни-неофіти» споконвічно були поставлені в нерівні умови з «старшими братами» по ЄС (зокрема і з найбіднішими з них) за масштабами одержання фінансової допомоги. Неприємними для нових членів ЄС були обмеження, встановлені Євросоюзом у торговельно-економічних відносинах з державами, що не є учасниками ЄС (зокрема з країнами СНД).

У зовнішній політиці керівництво Словенії твердо дотримується взятого після набуття республікою суверенітету курсу на інтеграцію в європейські і євроатлантичні структури, а також на диверсифікацію зовнішніх зв'язків, що передбачає одночасне їх розвиток з усіма провідними державами світу, з сусідніми країнами і регіональними об'єднаннями. З 1 лютого. 1999р. діє Угода про асоційоване членство в ЄС. 13 грудня. 2002 р. на саміті Євросоюзу в Копенгагені Словенія завершила переговорний процес про вступ до ЄС і навесні 2003р. підписала Договір про приєднання до Євросоюзу [1].

Уперше після масштабного розширення 2004 року головування Європейським Союзом взяла на себе нова країна-член – Словенія. Вона перейняла естафету від Португалії, якій вдалося зробити важливий крок на шляху закінчення внутрішньої реформи Євросоюзу. Які плани Словенії на наступні півроку? Що вдасться досягти за цей час у внутрішній політиці Європейського Союзу та як Словенія представлятиме ЄС на міжнародній арені? Відповіді на ці запитання у статті для сайту “Євроатлантична Україна” запропонувала експерт МЦПД Ольга Шумило

Словенія була однією з перших нових країн-членів, яка запровадила євро та приєдналася до Шенгенської зони. Першою з новачків Любляна головує в ЄС – від 1 січня до 1 липня 2008 року Словенія буде “обличчям і голосом” Євросоюзу [2]. Кожна країна, що головує в ЄС, має завдання, яке диктується її інтересами, досвідом та/або можливостями. Словенію передусім розглядають як “міст” між ЄС і Балканами, особливо в процесі врегулювання питання незалежності Косова.

На технічному рівні країна повинна буде провести на своїй території близько 150 зустрічей, у тому числі 14 – на рівні міністрів. Усі інші заходи ЄС цього періоду відбуватимуться в Брюсселі або Люксембурзі.

З-поміж основних завдань головної країни – організація та ведення зустрічей Європейської Ради, Ради Європейського Союзу й підготовка засідань комітетів і робочих груп. Словенія також представлятиме Раду в її роботі та контактах з іншими інституціями ЄС, такими як Європейська Комісія та Європейський Парламент. Окрім цього, Словенія представлятиме ЄС у міжнародних організаціях і підтримуватиме відносини з країнами поза межами Співтовариства.